

PRILOGA II

DEFINICIJA KATEGORIJ IN TIPOV VOZIL

A. KATEGORIJE VOZIL

Kategorije vozil so določene po naslednji klasifikaciji:

(V naslednjih definicijah je treba izraz »največja masa« razumeti kot »največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila« kot je določeno v točki 2.8 Priloge I.)

1. Kategorija M: Motorna vozila z vsaj štirimi kolesi, načrtovana in izdelana za prevoz potnikov.
Kategorija M₁: Vozila za prevoz potnikov z največ osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža.
Kategorija M₂: Vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža in največjo maso do vključno 5 ton.
Kategorija M₃: Vozila za prevoz potnikov z več kot osmimi sedeži poleg vozniškega sedeža in največjo maso večjo od 5 ton.

Tipi nadgradnje in kodiranje, ki se nanašajo na vozila kategorije M₁, so določeni v prvem odstavku (vozila kategorije M₁) in v drugem odstavku (vozila kategorije M₂ in M₃) Dela C te priloge in se uporabljajo za namene tega dela.

2. Kategorija N: Motorna vozila z vsaj štirimi kolesi, načrtovana in izdelana za prevoz blaga.
Kategorija N₁: Vozila za prevoz blaga z največjo maso do vključno 3,5 tone.
Kategorija N₂: Vozila za prevoz blaga z največjo maso večjo od 3,5 tone, vendar do vključno 12 ton.
Kategorija N₃: Vozila za prevoz blaga z največjo maso večjo od 12 ton.

Pri vlečnem vozilu, namenjenem za vleko polpriklopnika ali priklopnega vozila s centralno osjo, je masa, ki se upošteva za klasifikacijo vozila, masa vlečnega vozila v stanju, pripravljenem za vožnjo, povečana za maso, ki ustreza največji statični navpični obremenitvi, preneseni na vlečno vozilo s polpriklopnika ali priklopnega vozila s centralno osjo, in največjo maso tovora vlečnega vozila, kjer pride v poštev.

Tipi nadgradnje in kodiranje, ki se nanašajo na vozila kategorije N, so določeni v tretjem odstavku Dela C te priloge in se uporabljajo za namene tega dela.

3. Kategorija O: Priklopna vozila (vključno s polpriklopniki).
Kategorija O₁: Priklopna vozila z največjo maso do vključno 0,75 tone.
Kategorija O₂: Priklopna vozila z največjo maso večjo od 0,75 tone, vendar do vključno 3,5 tone.
Kategorija O₃: Priklopna vozila z največjo maso večjo od 3,5 tone, vendar do vključno 10 ton.
Kategorija O₄: Priklopna vozila z največjo maso večjo od 10 ton.

Pri polpriklopnih ali priklopnih vozilih s centralno osjo je največja masa, ki se šteje za kvalifikacijo priklopnega vozila, statična navpična obremenitev, prenesena na tla z osjo ali osmi polpriklopnika ali priklopnega vozila s centralno osjo, ko je ta spet z vlečnim vozilom in nosi svoj največji tovor.

Tipi nadgradnje in kodiranje, ki se nanašajo na vozila kategorije O, so določeni v četrtem odstavku Dela C te priloge in se uporabljajo za namene tega dela.

4. TERENSKA VOZILA (simbol G)

- 4.1. Vozila kategorije N₁ z največjo maso do vključno 2 toni in vozila kategorije M₁ štejejo za terenska vozila, če izpolnjujejo naslednji zahtevi:
 - vozilo ima najmanj eno sprednjo os in najmanj eno zadnjo os, ki sta konstruirani tako, da sta gnani sočasno, vključno z vozili, pri katerih se lahko pogon ene od osi tudi izklopi;

- vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali najmanj en mehanizem s podobnim učinkom delovanja in mora samo (brez priklopnega vozila) premagati 30-odstotni vzpon, kar se lahko dokaže z izračunom;

Vozilo mora poleg tega izpolnjevati najmanj pet od šestih spodaj naštetih dodatnih zahtev:

- prednji pristopni kot mora biti najmanj 25°,
- zadnji pristopni kot mora biti najmanj 20°,
- kot rampe mora biti najmanj 20°,
- najmanjša razdalja od tal pod prednjo osjo mora biti najmanj 180 mm,
- najmanjša razdalja od tal pod zadnjo osjo mora biti najmanj 180 mm,
- najmanjša razdalja od tal med osema mora biti najmanj 200 mm.

4.2 Vozila kategorije N_1 z največjo maso nad 2 toni kot tudi vozila kategorij N_2 in M_2 ter kategorije M_3 , katerih največja masa ne presega 12 ton, štejejo za terenska vozila, če so konstruirana tako, da so gnana vsa kolesa, vključno z vozili, pri katerih se lahko pogon ene osi izklopi, ali če izpolnjujejo vse tri naslednje zahteve:

- vozilo ima najmanj eno sprednjo os in najmanj eno zadnjo os, ki sta konstruirani tako, da sta gnani sočasno, vključno z vozili, pri katerih se lahko pogon ene osi izklopi;
- vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali najmanj en mehanizem s podobnim učinkom delovanja;
- vozilo mora samo (brez priklopnega vozila) premagati 25-odstotni vzpon, kar se lahko dokaže z izračunom.

4.3. Vozila kategorije M_3 z največjo maso več kot 12 ton ali vozila kategorije N_3 štejejo za terenska vozila, če so lahko vsa kolesa gnana sočasno, vključno z vozili, pri katerih se lahko pogon ene osi izklopi, oziroma če so izpolnjene naslednje zahteve:

- najmanj 50 % koles je gnanih;
- vozilo ima najmanj eno zaporo diferenciala ali najmanj en mehanizem s podobnim učinkom delovanja;
- vozilo mora samo (brez priklopnega vozila) premagati 25-odstotni vzpon, kar se lahko dokaže z izračunom;
- poleg tega mora vozilo izpolnjevati najmanj štiri od šestih spodaj naštetih dodatnih zahtev:
 - prednji pristopni kot mora biti najmanj 25°,
 - zadnji pristopni kot mora biti najmanj 25°,
 - kot rampe mora biti najmanj 25°,
 - najmanjša razdalja od tal pod prednjo osjo mora biti najmanj 250 mm,
 - najmanjša razdalja od tal med osema mora biti najmanj 300 mm,
 - najmanjša razdalja od tal pod zadnjo osjo mora biti najmanj 250 mm.

4.4 Pogoji preskušanja in obremenitve

4.4.1 Vozila kategorije N_1 , katerih največja masa ni večja od 2 ton, in vozila kategorije M_1 morajo biti v stanju, pripravljenem za vožnjo, to pomeni s hladilno tekočino, mazivom, gorivom, orodjem in rezervnim kolesom ter voznikom (glej opombo ^(o) v Prilogi I).

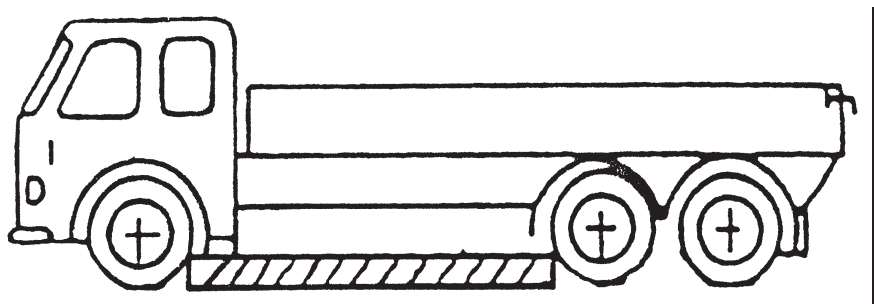
4.4.2 Druga vozila, ki niso zajeta v točki 4.4.1, morajo biti obremenjena do največje tehnično dovoljene mase po navedbi proizvajalca.

4.4.3 Preskus sposobnosti premagovanja vzpona (25 % in 30 %) se opravi z enostavnim izračunom. Na mejnih področjih lahko preskuševalni laboratorij zahteva izvedbo praktičnega preskusa.

4.4.4 Pri merjenju prednjega in zadnjega pristopnega kota in kota rampe se ne upoštevajo naprave za preprečevanje podleta.

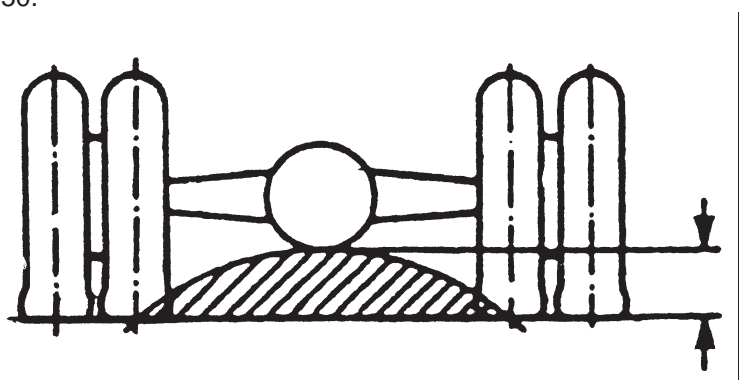
4.5 Definicije in skice razdalje od tal (Definicije prednjega in zadnjega pristopnega kota ter kota rampe so podane v opombah ^(na), ^(nb) in ^(nc) v Prilogi I).

4.5.1. »Razdalja od tal med osema« pomeni najkrajšo razdaljo med ravnino tal in najnižjo trdno točko vozila. Sklop več osi se šteje za eno os.

4.5.2. »Razdalja od tal pod osjo« pomeni razdaljo med najvišjo točko loka kroga, ki poteka skozi središče kolesne sledi koles na isti osi (pri dvojnih kolesih je to notranje kolo) in se dotika najnižje trdne točke na vozilu med kolesi.

Noben nepremični del vozila se ne sme pojaviti v osenčenem prostoru risbe. Kadar je na vozilu več osi, se vrednosti navedejo za vsako posebej v pravem vrstnem redu npr. 280/250/250.

4.6 Kombinirano označevanje

Simbol »G« se kombinira s simbolom »M« oziroma »N«. Na primer, vozilo kategorije N₁, ki se lahko uporabi kot terensko vozilo, se označi kot N₁G.

5 »Vozila za posebne namene« so vozila, namenjena za opravljanje posebnih opravil, ki zahtevajo posebno prilagoditev nadgradnje in/ali opremo. Ta kategorija zajema vozila, dostopna z invalidskim vozičkom.

5.1 »Bivalno vozilo« je vozilo kategorije M za posebne namene, konstruirano tako, da vključuje bivalni prostor z vsaj naslednjo opremo:

- sedeži in miza,
- ležišča, ki se lahko sestavijo iz sedežev,
- oprema za kuhanje in
- oprema za hrambo.

Ta oprema mora biti togo pritrjena v bivalnem prostoru, vendar sme biti mogoče mizo na enostaven način odstraniti.

5.2 »Neprebojna vozila« so vozila, namenjena zaščiti potnikov in/ali blaga, ki ustrezajo zahtevam oklepne zaščite pred izstrelki.

- 5.3 »Reševalna vozila« so motorna vozila kategorije M, namenjena za prevoz bolnih ali poškodovanih oseb, ki so posebej opremljena za ta namen.
- 5.4 »Pogrebna vozila« so vozila kategorije M, namenjena za prevoz umrlih oseb, ki so posebej opremljena za ta namen.
- 5.5 »Vozila, dostopna z invalidskim vozičkom« so vozila kategorije M₁, posebej konstruirana ali predelana tako, da lahko v njih med vožnjo sedi ena ali več oseb v invalidskih vozičkih.
- 5.6 »Bivalne prikolice« glej standard SIST ISO 3833:2000, definicija št. 3.2.1.3.
- 5.7 »Avto-dvigala« so vozila za posebne namene kategorije N₃, ki niso opremljena za prevoz blaga, opremljena z dvigalom, katerega dvižni moment je enak ali večji od 400 kNm.
- 5.8 »Druga vozila za posebne namene« so vozila, ki so opredeljena v točki 5, z izjemo tistih, ki so navedena v točkah 5.1 do 5.6.

Kodiranje, ki velja na »vozila za posebne namene«, je določeno v petem odstavku Dela C te priloge in se uporablja za namene tega dela.

B. DEFINICIJA TIPA VOZILA

1. Za namene kategorije M₁:

»Tip« zajema vozila, ki se ne razlikujejo v vsaj naslednjih značilnostih:

- proizvajalec,
- proizvajalčeva oznaka tipa,
- bistvene lastnosti izdelave in konstrukcije:
 - šasija / podvozje (očitne in bistvene razlike),
 - motor (z notranjim zgorevanjem / električni / hibrid).

»Varianta« tipa označuje vozila istega tipa, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih pomembnih značilnostih:

- oblika nadgradnje (npr. limuzina, vozilo z dviznimi vrati zadaj, kupe, kabriolet, karavan, večnamensko vozilo),
- pogonski motor:
 - način delovanja (kot v točki 3.2.1.1 Priloge III),
 - število in razmestitev valjev,
 - razlike v moči več kot 30 % (največja je več kot 1,3 - krat večja od najmanjše),
 - razlike v delovni prostornini večje kot 20 % (največja je več kot 1,2 - krat večja od najmanjše),
- gnane osi (število, položaj, medsebojne povezave),
- krmiljene osi (število in položaj).

»Izvedenka« variante označuje vozila, ki so sestavljena iz kombinacij lastnosti, ki so navedene v opisni dokumentaciji skladno z zahtevami Priloge VIII.

Večkratni vpis naslednjih parametrov v okviru ene izvedenke ni dovoljen:

- največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila,
- delovna prostornina motorja,
- največja nazivna moč motorja,
- vrsta menjalnika in število prestav,
- največje število sedežev, kot je določeno v Prilogi II C.

2. Za namene kategorij M₂ in M₃:

»Tip« zajema vozila, ki se ne razlikujejo v vsaj naslednjih značilnostih:

- proizvajalec,
- proizvajalčeva oznaka tipa,
- kategorija,
- bistvene lastnosti izdelave in konstrukcije:
 - šasija / samonosna nadgradnja, eno- ali večnivojska, toga / zgibna konstrukcija (očitne in bistvene razlike),
 - število osi,
 - motor (z notranjim zgorevanjem / električni / hibrid).

»Varianta« tipa označuje vozila istega tipa, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih pomembnih značilnostih:

- razred, kot je opredeljen v Tehnični specifikaciji TSV 152 »Avtobusi« (samo za dokončana vozila),
- stanje dodelanosti (npr. dokončano / nedokončano),
- pogonski motor:
 - način delovanja (kot v točki 3.2.1.1 Priloge III),
 - število in razmestitev valjev,
 - razlike v moči več kot 50 % (največja je več kot 1,5 - krat večja od najmanjše),

- razlike v delovni prostornini večje kot 50 % (največja je več kot 1,5 - krat večja od najmanjše),
- namestitvev (spredaj, v sredini, zadaj)
- razlike v največji tehnično dovoljeni masi obremenjenega vozila več kot 20 % (največja je več kot 1,2 - krat večja od najmanjše),
- gnane osi (število, položaj, medsebojne povezave),
- krmiljene osi (število in položaj).

»Izvedenka« variante označuje vozila, ki so sestavljena iz kombinacij lastnosti, ki so navedene v opisni dokumentaciji skladno z zahtevami Priloge VIII.

3 Za namene kategorij N₁, N₂ in N₃:

»Tip« zajema vozila, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih značilnostih:

- proizvajalec,
- proizvajalčeva oznaka tipa,
- kategorija,
- bistvene lastnosti izdelave in konstrukcije:
 - šasija / podvozje (očitne in bistvene razlike),
 - število osi,
- motor (z notranjim zgorevanjem / električni / hibrid),

»Varianta« tipa označuje vozila istega tipa, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih pomembnih značilnostih:

- konstrukcija nadgradnje (npr. tovorno vozilo s kesonom / prekucna nadgradnja / cisterna / sedlasti vlačilec) (samo za dokončana vozila),
- stanje dodelanosti (npr. dokončano / nedokončano),
- pogonski motor:
 - način delovanja (kot v točki 3.2.1.1 Priloge III),
 - število in razmestitev valjev,
 - razlike v moči več kot 50 % (največja je več kot 1,5 - krat večja od najmanjše),
 - razlike v delovni prostornini večje kot 50 % (največja je več kot 1,5 - krat večja od najmanjše),
 - razlike v največji tehnično dovoljeni masi obremenjenega vozila več kot 20 % (največja je več kot 1,2 - krat večja od najmanjše),
- gnane osi (število, položaj, medsebojne povezave),
- krmiljene osi (število in položaj).

»Izvedenka« variante označuje vozila, ki so sestavljena iz kombinacij lastnosti, ki so navedene v opisni dokumentaciji skladno z zahtevami Priloge VIII.

4 Za namene kategorij O₁, O₂, O₃ in O₄:

»Tip« zajema vozila, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih pomembnih značilnostih:

- proizvajalec,
- proizvajalčeva oznaka tipa,
- kategorija,
- bistvene lastnosti izdelave in konstrukcije:
 - šasija / samonosna nadgradnja (očitne in bistvene razlike),
 - priklopniki z vrtljivim ojesom / polpriklopniki / priklopniki s centralno osjo,
 - tip zavornega sistema (npr. nezavirani / z naletno zavoro / z običajno zavoro)

»Varianta« tipa označuje vozila istega tipa, ki se ne razlikujejo vsaj v naslednjih pomembnih značilnostih:

- stanje dodelanosti (npr. dokončano / nedokončano),

- oblika nadgradnje (npr. bivalna vozila / keson / cisterna) (samo za dokončana / dodelana vozila),
- razlike v največji tehnično dovoljeni masi obremenjenega vozila več kot 20 % (največja je več kot 1,2-krat večja od najmanjše),
- krmiljene osi (število in položaj).

»Izvedenka« variante označuje vozila, ki so sestavljena iz kombinacij lastnosti, ki so navedene v opisni dokumentaciji.

5 Za vse kategorije:

Popolna identifikacija vozila samo z označbo tipa, variante in izvedenke mora biti skladna s točno in enoznačno definicijo vseh tehničnih lastnosti, zahtevanih za začetek uporabe vozila.

C. DEFINICIJA TIPA NADGRADNJE
(samo za dokončana / dodelana vozila)

V Prilogi I, točki 9.1 Dela I Priloge III ter v točki 37 Priloge IX je treba tip nadgradnje označiti z naslednjimi kodami:

1 Osebni avtomobili (M_1)

AA - limuzina	Standard SIST ISO 3833:2000, definicija številka 3.1.1.1, vendar vključno z vozili z več kot štirimi bočnimi okni.
AB - vozilo z dviznimi vrati zadaj	Limuzina (AA) z dviznimi vrati zadaj na vozilu.
AC - karavan	Standard SIST ISO 3833:2000, definicija številka 3.1.1.4.
AD - kupe	Standard SIST ISO 3833:2000, definicija številka 3.1.1.5.
AE - kabriolet	Standard SIST ISO 3833:2000, definicija številka 3.1.1.6.
AF - večnamensko vozilo	Motorno vozilo, ki je drugačno od navedenih v AA do AE in je namenjeno za prevoz potnikov in njihove prtljage ali blaga v enem samem prostoru. Takšno vozilo ne šteje za vozilo kategorije M_1 , če izpolnjuje oba naslednja pogoja: (a) število sedežev, poleg voznškega, ni večje od šest. šteje se, da »sedež« obstaja, če je vozilo opremljeno z »dostopnimi« pritrđišči sedežev, izraz »dostopna« pomeni pritrđišča, ki se lahko uporabljajo. Da bi proizvajalec preprečil »dostopnost« pritrđišč, mora fizično preprečiti njihovo uporabo tako, da npr. nanje zavari ploščice ali pa vgradi podobno trajno opremo, ki je ni mogoče odstraniti z običajnim orodjem; in (b) $P - (M + N \times 68) > N \times 68$ kjer je: P = največja tehnično dovoljena masa obremenjenega vozila v kg, M = masa v stanju, pripravljenem za vožnjo v kg, N = število sedežev, razen voznškega.

2 Motorna vozila kategorije M_2 ali M_3

Vozila razreda I (glej Tehnično specifikacijo TSV 152 "Avtobusi")

- CA enonivojski
- CB dvonivojski
- CC zgibni enonivojski
- CD zgibni dvonivojski
- CE nizkopodni enonivojski
- CF nizkopodni dvonivojski
- CG zgibni nizkopodni enonivojski
- CH zgibni nizkopodni dvonivojski

Vozila razreda II (glej Tehnično specifikacijo TSV 152 "Avtobusi")

- CI enonivojski
- CJ dvonivojski
- CK zgibni enonivojski
- CL zgibni dvonivojski
- CM nizkopodni enonivojski
- CN nizkopodni dvonivojski
- CO zgibni nizkopodni enonivojski
- CP zgibni nizkopodni dvonivojski

Vozila razreda III (glej Tehnično specifikacijo TSV 152 "Avtobusi")

CQ enonivojski

CR dvonivojski

CS zgibni enonivojski

CT zgibni dvonivojski

Vozila razreda A (glej Tehnično specifikacijo TSV 152 "Avtobusi")

CU enonivojski

CV nizkopodni enonivojski

Vozila razreda B (glej Tehnično specifikacijo TSV 152 "Avtobusi")

CW enonivojski

3 Motorna vozila kategorije N

BA Tovorno vozilo s kesonom glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil" točka 2.1.1 Priloge I

BB Furgon tovorno vozilo z zaprto nadgradnjo, katerega kabina je integrirana v nadgradnjo.

BC Sedlasti vlačilec glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil", točka 2.1.1 Priloge I

BD Cestni vlačilec glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil", točka 2.1.1 Priloge I

– Vendar vozilo, opredeljeno kot BB, z največjo tehnično dovoljeno maso, ki ni večja od 3500 kg, ne šteje za vozilo kategorije N, če:

– ima več kot šest sedežev poleg vozniškega sedeža
ali

– če izpolnjuje oba naslednja pogoja:

(a) če število sedežev, poleg vozniškega sedeža, ni večje od šest,
in

$$(b) P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$$

– Vendar vozilo, opredeljeno kot BA, BB z največjo tehnično dovoljeno maso večjo od 3500 kg, BC ali BD ne šteje za vozilo kategorije N, če ustreza vsaj eni izmed naslednjih zahtev:

(a) če je število sedežev, poleg vozniškega, večje od osem,
ali

$$(b) P - (M + N \times 68) \leq N \times 68$$

Za opredelitev pojma »sedeži«, P, M in N glej točko 1 Dela C, v tej prilogi.

4 Vozila kategorije O

DA polpriklopnik Glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil" točka 2.2.2 Priloge I

DB priklopnik z vrtljivim ojesom Glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil" točka 2.2.3 Priloge I

DC priklopnik s centralno osjo Glej Tehnično specifikacijo TSV 148 "Mase in mere določenih kategorij motornih in priklopnih vozil" točka 2.2.4 Priloge I

5 Vozila za posebne namene

SA - bivalna vozila (glej Prilogo II.A, točka 5.1)

SB - neprebojna vozila	(glej Prilogo II.A, točka 5.2)
SC - reševalna vozila	(glej Prilogo II.A, točka 5.3)
SD - pogrebna vozila	(glej Prilogo II.A, točka 5.4)
SE - bivalne prikolice	(glej Prilogo II A, točka 5.6)
SF - avto-dvigala	(glej Prilogo II A, točka 5.7)
SG - druga vozila za posebne namene	(glej Prilogo II A, točka 5.8)
SH - vozilo dostopno z invalidskim vozičkom	(glej Prilogo II A, točka 5.5)